

SZCZECIŃSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

TRESC:

Dział urzędowy.

- Poz. 28. Zarządzenie Wojewody Szczecińskiego z 17. II. 1948 r., w sprawie upoważnienia rolników do zagospodarowania odlogów na gruntach nieswoich. 41
- Poz. 29. Ogłoszenie Urzędu Wojewódzkiego, Wydziału Komunikacyjnego — instrukcji o eksploatacji oraz konserwacji ogumienia pojazdów mechanicznych, celem wykorzystania przez użytkowników, państwowych pojazdów mechanicznych. 42
- Poz. 30. Pismo okólne Urzędu Wojewódzkiego — Wydziału Zdrowia z 13. II. 48 r., dotyczące położnych gminnych. 47
- Poz. 31. Zarządzenie Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw z dnia 9. II. 48 r. — o terminie posiedzeń. 48
- Poz. 32. Przedruk Instrukcji Ministra Skarbu z 8. XI. 47 r., w sprawie opłat skarbowych od podań i świadectw. 48
- Poz. 33. Przedruk okólnika Ministra Skarbu z 12. I. 48 r., w sprawie opłaty skarbowej od przedsięwzięć rozrywkowych. 51
- Poz. 34. Przedruk okólnika Ministra Skarbu z 13. I. 48 r., w sprawie opłaty skarbowej od podań i świadectw w zakresie prawa przemysłowego. 52

Dział nieurzędowy.

Różne ogłoszenia

55

Poz. 28

ZARZĄDZENIE

Wojewody Szczecińskiego z dnia 17. 2. 1948 r. w sprawie upoważnienia rolników do zagospodarowania odlogów na gruntach nieswoich

Na podstawie zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 26. 1. 1948 r. Nr PR. IV-6/4 w sprawie zagospodarowania odlogów zarządzam:

I. Rolnicy (osadnicy), którzy własnymi siłami podejmą się zagospodarowania odlogów niewchodzących w skład ich gospodarstw, są uprawnieni do bezpłatnego użytkowania tego rodzaju gruntów przez okres jednego roku, przy opłacie jedynie podatku gruntowego, pod następującymi warunkami:

- Przed wszystkim obowiązują przepisy Dekretu z dnia 12. 9. 47 r. o pomocy sąsiedzkiej (Dz. U. R. P. Nr 59 poz. 320), na skutek którego nie mogą być zagospodarowywane przez rolnika na własny rachunek grunty orne, wchodzące w skład gospodarstw innych rolników (osadników), potrzebujących pomocy sąsiedzkiej.

- Zagospodarowanie odlogów, niewchodzących w skład gospodarstwa własnego, dopuszczalne jest dopiero po zagospodarowaniu odlogów we własnym gospodarstwie.

II. Plan zagospodarowania odlogów, których nie są w stanie uprawić rolnicy (osadnicy), jak też instytucje na posiadanych majątkach, układają odpowiednio gromadzkie i gminne komitety, powołane przez Związek Samopomocy Chłopskiej.

W sprawie zagospodarowania odlogów na gruntach instytucji państwowych, samorządowych, społecznych oraz innych — komitety winny uprzednio niezwłocznie porzucić się z przedstawicielem danej instytucji, w szczególności na majątkach P. N. Z. z administratorem zespołowym, a na gruntach przewidzianych dla osadników z Referentem Osiedleńczym Starostwa.

Mogą być brane pod uwagę w ramach niniejszego zarządzenia tylko grunty nieobjęte przez daną instytucję planem obsiewu na 1948 rok.

III. Zarząd gminy założy specjalny rejestr rolników, uprawiających odlogi na gruntach nieswoich z podaniem nazwiska, imienia, gromady, zamieszkania, wielkości działki odlogów na czyich gruntach, a to, na pod-

stawie danych od sołtysów i gminnej Samopomocy Chłopskiej. Rejestr ten winien być dostępny zainteresowanym rolnikom dla sprawdzenia danych, i posłużyć do wymiaru podatku gruntowego od tych upraw, odrębnie od normalnego podatku gruntowego od ich własnych gruntów.

IV. Zarządzenie niniejsze powinno być przez Ob. Starostów niezwłocznie:

- ogłoszone we wszystkich gminach i gromadach poprzez wójtów i sołtysów,
- podane do wiadomości Powiatowego Zarządu Samopomocy Chłopskiej i Powiatowej Radzie Narodowej.

Wojewoda
wz. (—) Jan Kaniewski
Wicewojewoda

Poz. 29

Szczecin, dnia 6 lutego 1948 r.

URZĄD WOJEWÓDZKI SZCZECIŃSKI
WYDZIAŁ KOMUNIKACYJNY
L. dz. KS. 60-5/48

OGŁOSZENIE

Na podstawie zarządzenia Ministerstwa Komunikacji z dnia 23 grudnia 1947 r. L. dz. X 4d-26/48 — Urząd Wojewódzki Szczeciński podaje do wiadomości tymczasową instrukcję o eksploatacji oraz konserwacji ogumienia pojazdów mechanicznych, celem wykorzystania przez użytkowników państwowych pojazdów mechanicznych.

INSTRUKCJA

Opony i dętki pojazdów mechanicznych wymagają starannego, troskliwego, umiejętnego konserwowania i przechowywania, w przeciwnym bowiem razie mogą ulec przedwczesnemu zniszczeniu, względnie obniżeniu swej wartości użytkowej jeszcze przed ich wykorzystaniem. Tak samo eksploatacja ogumienia pojazdów mechanicznych wymaga skrupulatnego zastosowania się do przepisów jeżeli chcemy zapewnić sobie jaknajdłuższe użytkowanie gum i dętek oraz bezpieczeństwo i niezawodność jazdy samochodowej.

§ 1

MAGAZYNOWANIE OGUMIENIA

1. Magazyny

Magazyny, w których przechowuje się ogumienie przez czas dłuższy powinny być czyste i na pół ciemne, bez śladów wilgoci, lecz nie za suche. Temperatura w magazynach, zasadnicza, winna wynosić w ciągu całego roku od + 7° do + 8°. Dopuszczalne są wachania od + 5° do + 20°. Względna wilgotność powietrza winna wynosić od 50—70%. Jeżeli magazyn ma okna, to należy je oszkląć szkłem kolorowym (żółtym lub czerwonym). Celem zabezpieczenia ogumienia przed działaniem promieni słonecznych.

2. Przyjmowanie ogumienia do magazynu.

Przy transporcie ogumienia należy przestrzegać:

- aby opony i dętki nie były przewożone razem z produktami naftowymi, kwasami, farbami itp.,
- aby opony były układane pionowo,

c) aby dętki przewożone bez opakowania fabrycznego były lekko napompowane.

3. Przegląd ogumienia przed zmagazynowaniem.

Po otrzymaniu ogumienia należy dokonać przeglądu szczegółowego opon i dętek, sprawdzając ich stan. Opony i dętki z wadami należy oddzielić i spisać protokół do reklamacji.

4. Przechowywanie ogumienia.

Opony należy ustawiać pionowo na drewnianych stojakach. Co pewien czas należy je obracać dla zmiany punktu oparcia. Układanie opon jednych na drugich jest niedopuszczalne. Dętki przechowywać lekko napompowane na wieszadłach z półkami półokrągłymi. Wieszadła powinny być drewniane lub żelazne — malowane. Od czasu do czasu należy dętki obracać wzdłuż obwodu aby nie powstawały fałdy.

Stojaki do opon, oraz wieszaki do desek, powinny znajdować się w odległości nie mniejszej niż 1 m od przyrządów ogrzewających (pieców itp.).

§ 2

WYMIANA I UZUPEŁNIENIE OGUMIENIA NA POJAZDY MECHANICZNE

1. Wymiana opon.

Przy wymianie opon starych na nowe, pożądana jest wymiana opon kompletami. Dopuszczalne jest także zakładanie na samochód 2 lub 4 opon nowych, razem ze starymi, w następującym układzie:

- obu jednakowych opon na oś przednią,
- wszystkich jednakowych opon na tylny zestaw kół,
- przy dokompletowaniu ogumienia oponami używanymi należy dobierać opony o jednakowym proc. zużycia, tj. z jednakowym zużyciem protektora.

2. Ewidencja opon.

Wszystkie opony, znajdujące się w eksploatacji, oraz opony oddane do naprawy powinny być zapisane jako należące do danego pojazdu mechanicznego. Zapis ten przeprowadza się przy kompletowaniu opon jak następuje:

- opony przynależne do samochodu powinny mieć, obok fabrycznego numeru seryjnego, wypalony, lub wypisany farbą niezmywalną, numer garażowy samochodu. Głębokość wypalenia numeru nie powinna przekraczać 1 mm wysokość 25 mm,
- Karta ewidencyjna opony powinna zawierać numer samochodu lub przyczepy do której opona należy, jak również imię, nazwisko, lub numer marki kierowcy tego samochodu,
- Do książki pojazdu mechanicznego x) wpisuje się znaki literowe i numery seryjne przynależnych opon,
- Przy zapisie do książki poj. mech., opon używanych, należy określić proc. zużycia opony.

UWAGA: x) Ministerstwo Komunikacji (Departament Samochodowy) opracowuje wzór książki poj. mech., która ukaże się drukiem w najbliższym czasie.

§ 3

KONSERWACJA OGUMIENIA

1. Parkowanie i garażowanie.

Miejsca postoju poj. mech. powinny być czysto utrzymane przez systematyczne usuwanie z nich śmieci, płam smaru, itp., oraz posypywanie czystym piaskiem.

Należy zwracać uwagę, aby olej i benzyna nie kapły na opony.

W garażach samochodowych, posiadających powyżej 10 samochodów, wskazane jest zorganizowanie stanowiska oględzin opon z urządzeniem do napompowania ich powietrzem.

Mniejsze garaże samochodowe mogą przeprowadzać oględziny opon na stanowisku do oględzin samochodu.

W czasie przeglądu opon należy usunąć przedmioty obce, jakie się znajdują między bliźniaczymi oponami i w protektorach (gwoździe, szkła, kamienie itp).

2. Sprawdzenie ciśnienia.

Pojazdy mechaniczne winne posiadać nad kołami, tj. na błotniku lub tp. napis wskazujący przepisowe ciśnienie w oponach w atmosferach i w nawiasie, ciśnienie w funtach na cal kwadratowy. Wysokość cyfr od 5 do 10 mm. Kolor cyfr odbijający łatwo od tła.

Sprawdzanie ciśnienia wewnętrznego w oponach przeprowadza się codziennie przed wypuszczeniem pojazdu z garażu. Wyjazd w drogę z niekontrolowanym ciśnieniem w oponach jest niedopuszczalny.

Codziennie, po przybyciu pojazdu z drogi należy, po ostygnięciu opon, sprawdzić manometrem ciśnienie wewnętrzne w oponach. W wypadku uchybień od ustalonych norm ciśnienia, dopompować powietrze. Celem ochrony zaworka wentyla od uszkodzeń oraz zabezpieczenia przed uchodzeniem powietrza, wentyle u wszystkich dętek powinny być zaopatrzone w kaptur gumowy albo metalowy. Zatykanie otworów wentyli kółkami drewnianymi, korkami lub w inny sposób, niepozwalający na zmianę ciśnienia w oponach, jest wzbroniony. Postój samochodu z oponami bez powietrza jest wzbroniony. Samochody nie pracujące więcej niż 7 dni winny być ustawione na kobyłkach.

2. Okresowe oględziny poj. mech.

Przy okresowych oględzinach samochodu należy:

- a) sprawdzić odległość między oponami, błotnikami i nadwoziem samochodu,
- b) sprawdzić wzajemny odstęp powierzchni bocznych między oponami kół bliźniaczych.

Dla uniknięcia nierównomiernego zużycia protektorów opon należy co 4000 km przejechanych zmieniać koła wraz z ogumieniem jak następuje:

— w pojazdach 4 kołowych: koło prawe przednie umocować na miejscu prawego tylnego; Koło prawe tylne — na miejscu lewego przedniego; koło lewe przednie — na miejscu lewego tylnego; Koło lewe tylne — na miejsce prawego przedniego.

— w pojazdach 6 kołowych, trzech osiowych: koło prawe przednie umocować na miejsce zewnętrzne prawego tylnego, Koło zewnętrzne prawe — na miejsce wewnętrznego lewego tylnego. Koło wewnętrzne tylne lewe — na miejsce lewego przedniego. Lewe przednie

— na miejsce prawego wewnętrznego tylnego. Prawe zewnętrzne tylne — na miejsce wewnętrznego lewego tylnego. Zewnętrzne lewe — na miejsce prawego przedniego.

— w pojazdach w ilości kół większej niż 6, należy postępować analogicznie.

Zmiany kół najlepiej dokonywać podczas przeglądów i napraw poj. mech. Opony, których stopień zużycia wybitnie się różni od zużycia innych opon, nie przyjmują udziału w zmianie mieszce zestawu.

§ 4

EKSPLOATACJA — OBOWIĄZKI KIEROWCY

1. Czynności przed wyjazdem.

- a) sprawdzić czy samochód ma opony, które były na niego zapisane,
- b) sprawdzić za pomocą manometru ciśnienie w oponach,
- c) sprawdzić umocowanie kół zapasowych i ciśnienie w ich oponach. Dętki zapasowe przechowywać w drodze starannie i przepisowo ułożone w osobnym worku,
- d) skontrolować opony czy nie są przecięte, rozerwane lub choćby nieznacznie uszkodzone. Nawet niewielkie przecięcie protektora może pociągnąć za sobą jego odstawianie od osnowy. Dla tego też taką oponę należy natychmiast wymienić i oddać do naprawy,
- e) sprawdzić czy wszystkie koła samochodu i zapasowe mają wentyle i kaptury, oraz czy są narzędzia do montażu opon (Klucz, łyżki, podnośnik). Czy sprężarka lub pompa nadają się do użytku i czy są w komplecie przybory do naprawy dętek w drodze (klej gumowy, łatki itd), oraz czy są zapasowe zaworki wentylowe.

2. Czynności podczas jazdy.

- a) ruszać z miejsca łagodnie, gdyż przy gwałtownym starcie koła „bukuja”, co znacznie zużywa protektory,
- b) jeżeli samochód nie trzyma się drogi (ciągnie w bok) zatrzymać się niezwłocznie i sprawdzić czy ciśnienie nie opadło w którejś z opon. W tym wypadku uzupełnić ciśnienie do przepisowej normy,
- c) uważać aby ciśnienie w oponach odpowiadało ciśnieniu normalnemu. Jazda po złych drogach z obniżonym ciśnieniem może spowodować uszkodzenie protektorów, które w dalszej konsekwencji może doprowadzić do rozdarcia się osnowy.
- d) nie dopuszczać do jazdy na oponie bez powietrza, nawet na krótkim dystansie, ponieważ doprowadzi to do uszkodzenia osnowy przez obręcz koła,
- e) unikać szybkiej jazdy po złych drogach, aby nie uszkodzić opon,
- f) samochody ciężarowe nie powinny jeździć z opuszczonymi tyłami, lub bokami nadwozia, gdyż mogą zniszczyć powierzchnię opon,
- g) na zakrętach zwalniać tym więcej, im zakręt ostrzejszy. Nadmierna szybkość na zakrętach

może spowodować katastrofę przez wyrwanie opony,

- h) Przy dojeżdżaniu do sygnałów świetlnych, ulicznych, kolejowych i zamkniętych przejazdów, zwalniać odpowiednio w czas, aby uniknąć gwałtownego hamowania szkodliwego dla opon.
- i) nie podjeżdżać zbyt blisko do krawężnika chodnika by uniknąć uszkodzenia boków opon,
- j) Łańcuchy przeciwślizgowe nakładać na koła tylko wtedy, kiedy to jest niezbędne i konieczne.
- k) Jeśli samochód ugrzązł w zagłębieniu lub rowie starać się nie dopuścić do „buksovania“ kół.
- l) podczas postojów stawiać samochód w miarę możliwości w cieniu, gdyż promienie słoneczne działają niszcząco na opony,
- l) wykorzystać postoje dla obejrzenia opon i wyjęcia z karbów protektora, albo z pomiędzy opon bliźniaczych, przedmiotów obcych (kamienie, drzazgi itp.),
- m) unikać jazdy po koleinach dróg bocznych, aby nie dopuścić do zerwania i nierównomiernego zużywania opon,
- n) w samochodach ciężarowych uważać aby ładunek był rozłożony równomiernie na płaszczyźnie platformy. W innym wypadku, opony będą przeciążone zbyt jednostronnie. Cięższy ładunek kłaść bliżej kabiny kierowcy, wówczas obciążenie będzie bardziej równomierne na wszystkich oponach,
- o) uważać na drogę i starać się omijać ostre przedmioty, które mogą uszkodzić opony,
- p) dętkę naprawioną w drodze na zimno, po powrocie do garażu zdjąć i oddać do wulkanizacji,
- r) jeśli w drodze oderwała się część protektora opony należy ją wymienić na zapasową. Z braku koła zapasowego, ściąć ostrożnie na skos naderwaną część protektora, a po powrocie do garażu oddać taką oponę do naprawy.

3. Czynności po powrocie do garażu.

- a) postawić samochód na suchym i niezanieczyszczonym miejscu (szczególnie smarami) w odległości najmniej 1 m od instalacji ogrzewania,
- b) przy dłuższej trwającej naprawie pojazdu zdjąć wszystkie opony i oddać je na przechowanie. Pojazd w razie potrzeby ustawić na kobyłkach,
- c) opony wymagające naprawy oddać do wulkanizacji.

§ 5

ZASADY MONTOWANIA I DEMONTOWANIA OGUMIENIA

1. Opony i dętki.

Montaż opon powinien się odbywać na odpowiednim przyrządzie. Podczas demontażu należy posługiwać się tylko specjalnymi narzędziami (tyżkami, dźwigniami itd).

Montaż opon należy wykonywać na zupełnie czystym stole, albo pomoście. Wykonywania montażu opon na ziemi należy unikać.

Lokal, w którym wykonywany jest montaż opon powinien być czysty.

Opony, dętki i opaski, przeznaczone do montażu, powinny być czyste i suche.

Przed montażem należy wewnątrz opony, dętkę i opaskę posypać cienką warstwą talku na całej powierzchni. Nadmiar talku usunąć.

2. Wentyl, dętki.

Podczas montażu należy uważać, by wentyl przyjął położenie prawidłowe tj. nie dopuścić do przechyleń wentyla.

3. Obsada opony.

Tarcze, obręcze, obrzeża zdejmowane i pierścienie powinny mieć kształt prawidłowy bez żadnych uszkodzeń mechanicznych i wygięć, wyrobionych otworów do śrub mocujących, pogiętych obrzeży, zadziórów itd. Powierzchnia tarczy, obrzeża zdejmowanego i pierścienia powinna być dokładnie pomalowana.

4. Segregacja ogumienia.

Po demontażu wszystkie opony i dętki należy posegregować na następujące grupy:

- a) nadające się do dalszej eksploatacji,
- b) wymagające naprawy,
- c) nienadające się do eksploatacji.

Za nienadające się do dalszej naprawy należy uważać opony i dętki, posiadające następujące defekty:

- opony: zgniła osnowa,
 pierścieniowe złamanie osnowy na obwodzie (więcej niż dwie warstwy),
 obwodowe rozdwojenie osnowy,
 stwardniała i popękana wskutek starzenia się guma protektora i boków,
 przerwanie obrzeża (drotu opony).
- dętki: guma sucha, pękająca przy zginaniu,
 uszkodzenie obwodu dętki przez obręcz.

§ 6

KOMISYJNE KWALIFIKOWANIE OGUMIENIA

Zakwalifikowanie zniszczonych opon i dętek, jako nienadających się do dalszej naprawy, przeprowadza komisja, wyznaczona przez kierownictwo gospodarki samochodowej z obowiązkiem sporządzenia aktu w którym należy wymienić:

- wymiar każdej opony i dętki,
 numer seryjny opony,
 rodzaj uszkodzenia,
 przebyte kilometry,
 sprawców zniszczenia opony lub dętki (o ile to ma miejsce).

§ 7

EWIDENCJA OGUMIENIA I SPRAWOZDAWCZOŚĆ

Ewidencja ruchu powinna dotyczyć każdego pojazdu i każdej opony oraz dętki.

Dla każdej opony lub dętki należy zaprowadzić kartę ewidencyjną, która jest podstawą do sprawozdania z pracy ogumienia. Kartę ewidencyjną otrzymuje kierowca pojazdu mechanicznego razem z ogumieniem. Kartę winien utrzymać kierowca w stanie aktualnym.

Karta ewidencyjna winna stale towarzyszyć oponie (dętce) dlatego, jeśli zajdzie konieczność przekazania danej opony dętki, do rąk innego użytkownika, winno się to odbywać razem z kartą ewidencyjną, po wypełnieniu odnośnych rubryk.

Ilościową ewidencję ogumienia należy prowadzić. Ewidencję tę prowadzi kierownik garażu. W instytucjach, dysponujących większą ilością garaży, ilościową ewidencję ogumienia, oprócz kier. garażów, prowadzą dla całości kierownicy gospodarki samochodowej. Ilościową ewidencję ogumienia wykonywać się powinno ze stanem na 1 każdego miesiąca.

§ 8

NORMY OGUMIENIA

1. Zużycie ogumienia.

Zużycie ogumienia należy do najpoważniejszych kosztów utrzymania samochodów.

Czas pracy opony samochodowej zależy nie tylko od jej gatunku, ale i od warunków eksploatacji. Nie przestrzeganie norm obciążenia i ciśnienia wewnętrznego, usterki mechanizmów samochodu i nieostrożna jazda, wywołują rozdarcie osnowy, albo szybkie zużywanie się protektora. Protektor współczesnej opony jest obliczony na przebieg od 40 tys. do 50 tys. km.

Przedstawia nam to następujące zestawienie:

Temperatura powietrza	Zużycie opon przy		
	38 km/godz.	48 km/godz.	64 km/godz.
5°	100%	108%	130%
15°	191%	217%	275%
25°	317%	367%	480%
33°	491%	558%	717%

Często stosowane malowanie opon jasną, najlepiej białą farbą, chroni ogumienie przed nagrzewaniem słonecznym. Należy jednak do tego celu używać farb niezawierających oleju. Najprostszym środkiem do malowania opon jest „ton“ (malarska zaprawa).

Głównym czynnikiem, warunkującym maksymalny przebieg opony, jest utrzymywanie w niej normalnego ciśnienia wewnętrznego. Droga badań laboratoryjnych i eksploatacyjnych ustalono dla opon każdego rozmiaru normalne obciążenie, oraz odpowiednie ciśnienie wewnętrzne, przy którym odkształcenie opony leży w granicach dopuszczalnych.

Następujące zestawienie przedstawia zależność spadku kilometrażu, (przebiegu opony) od obniżenia ciśnienia wewnętrznego.

Obniżone ciśnienie wewnętrzne w stosunku do normalnego w %/0/0	Strata na kilometrażu w przebiegu opon w %/0/0
15	20
25	40
35	50
50	75

Obciążenie ogumienia ma wielki wpływ na długość życia ogumienia. Trwałość ogumienia zmniejsza się pod wpływem przeciążenia. Wadliwe ustawienie kół tj. zbytne rozchylenie, bicie kół, nierównoległość do kierunku jazdy, wadliwe resory — prowadzą do szybkiego zużycia części bieżnej protektora.

Szybka jazda podczas letnich upałów powoduje większe zużycie opon.

Zabezpieczenie takie ma tę wadę, że nie jest trwałe, gdyż woda zmywa ton.

Wpływ obciążenia temperatury i szybkości jazdy, na długość życia ogumienia podaje następujące zestawienie:

Obciążenie	Szybkość jazdy i temperatura ogumienia:											
	32 km/godz.				48 km/godz.				64 km/godz.			
	50	150	250	350	50	150	250	350	50	150	250	350
130%	60	31	19	12	56	28	16	11	46	22	13	8
120%	70	36	22	14	65	32	19	14	54	25	15	10
110%	83	43	26	17	72	38	22	16	64	30	17	12
100%	100	52	32	20	93	46	27	19	77	36	21	14
90%	125	65	40	25	116	58	34	24	96	45	26	18
80%	155	81	50	31	144	71	42	29	120	56	33	22
70%	200	104	64	40	186	92	54	38	154	72	42	28

2. Ciśnienie wewnętrzne opon.

Każda opona przeznaczona jest do eksploatacji przy zgóry określonym ciśnieniu wewnętrznym, odpowiadającym jej wymiarom, oraz obciążeniu. Ekonomicznie i pewnie pracuje tylko taka opona, w której ciśnienie wewnętrzne odpowiada ciśnieniu przepisowemu.

Za wysokie lub za niskie ciśnienie nie tylko staje się powodem przedwczesnego zużycia opony, ale wpływa prócz tego ujemnie na bezpieczeństwo jazdy.

Nie zrównoważone ciśnienie opon uniemożliwia osiągnięcie pełnej wydajności eksploatacyjnej samochodu. Równowaga ciśnienia wyraża się przez jednakowe ciśnienie w oponach na jednej osi. Różnica ciśnień opon przednich i tylnych jest dopuszczalna z pewnymi ograniczeniami.

Badania eksploatacyjne wykazały, że samoczynne obniżenie ciśnienia ma miejsce najczęściej w oponach wysokiego ciśnienia, natomiast rzadziej się to zdarza w oponach niskiego ciśnienia.

NORMY CIŚNIENIA WEWNĘTRZNEGO, DLA OPON SAMOCHODÓW UŻYWANYCH W POLSCE

Samochody radzieckie:

Marka samochodu	Wymiar opon	Ciśnienie wewnętrzne	
		Opona przednia	Opona tylna
GAZ — AA	6,50—20	2,50	3,25
ZIS — 5	34 - 7	5,0	5,75
ZIS — 5	7,50—20	5,0	5,75
ZIS — 5	9,00—20	3,25	4,0
<i>Samochody amerykańskie</i>			
GMC-CCKM 35 — 2,5 t.	7,50—20	3,85	3,85
International 2,5 t.			
Ma 5-6, 2,5 t.	7,50—20	3,85	3,85
Studebaker 2,5 t.			
US-6 2,5 t.	7,50—20	3,85	3,85
Ford-6 (2 G8T) 2,0 t.	7,50—20	3,85	3,85
Willys 0,36 t.	6,00—16	2,25	2,25
Bedford MW $\frac{3}{4}$ t.	9,00—16		
Bedford OXD 1,5 t.	10,50—16	2,10	3,00
Bedford OXD 3 t.	10,50—16	3,50	4,20
Dodge $\frac{3}{4}$ t.	9,00—16	2,8	2,8
Dodge 1,5 t.	9,00—16	2,8	3,0
Dodge 3 t.	10,50—16	3,50	4,0
Chevrolet-Canada 8 CWT	9,25—16	1,3	1,3
Chevrolet-Canada 15 CWT	9,00—16	1,0	1,7
Chevrolet-Canada 30 CWT	10,50—16	1,4	2,8
Chevrolet-Canada 3 t.	10,50—20	1,76	3,87
Chevrolet-USA 0,5 t.	6,50—16	2,1	2,8
Chevrolet-USA 1,5 t.	7,50—20	2,8	3,87
<i>Samochody niemieckie</i>			
Mercedes-Benz	5,25—16	1,50	2,00
Krupp	7,25—20	3,50	3,75
Henschel	4,25—20	3,50	3,75
Opel	7,25—20	3,50	3,75
Bussing-N A G	7,25—20	3,50	3,75

3. Tolerancja wymiarów opon wymiennych.

W pewnych wypadkach, opony o określonych wymiarach mogą być zastąpione przez opony o innych wymiarach w granicach podanych w poniższej tabeli.

Wymiary opon zasadniczych w calach	Wymiary opon, którymi można zamienić opony zasadnicze w calach		
4,50—16	5,00—16		
5,00—16	5,25—16		
5,25—16	5,50—16		
5,50—16	6,00—16		
6,00—16	6,50—16		
6,50—16	7,00—16		
7,00—16	7,50—16		
7,00—17	7,50—17		
6,00—20	6,50—20	7,00—20	
6,50—20	6,00—20	7,00—20	
7,00—20	7,50—20	6,50—20	7,25—20
7,50—20	7,00—20	7,25—20	8,25—20
9,00—20	34x7	36x8	
23x7	9,00—20	36x8	
40x8	9,75—24		

Za Wojewodę

(—) inż. Jan Amon

Naczelnik Wydziału Komunikacyjnego

Poz. 30

Szczecin, dnia 13. II. 1948 r.

URZĄD WOJEWÓDZKI SZCZECIŃSKI

WYDZIAŁ ZDROWIA

L. dz. Z. M. II/48

Dot. położnych gminnych.

Do

Starostw Powiatowych (Lekarzy Powiatowych) wszystkich i Zarządu Miejskiego (Wydział Zdrowia) w Szczecinie.

Urząd Wojewódzki — Wydział Zdrowia kilkakrotnie przypominał o konieczności zaangażowania przez samorządy gminne położnych gminnych, zamieszkałych na terenie poszczególnych gmin. Dotychczas sprawa ta nie została załatwiona, mimo, że w szeregu gminach Województwa Szczecińskiego zamieszkują położne, które można wykorzystać jako położne gminne, zawierając z nimi odpowiednie umowy.

Wobec powyższego, ze względu na doniosłość sprawy organizacji pomocy położniczej w poszczególnych gminach, wchodzących w zakres podstawowych zagadnień polityki zdrowotnej i populacyjnej, Urząd Wojewódzki zarządza niezwłocznie przystąpić do angażowania położnych gminnych, zawierając z nimi odpowiednie umowy, zwłaszcza tam, gdzie już zamieszkują położne ze stwierdzonymi uprawnieniami.

Umowy zawierać należy w myśl okólnika Min. Zdrowia z dnia 17. II. 1947 r. Nr 8/47 o położnych gminnych w gminach wiejskich.

Położna winna być pracownikiem samorządu powiatowego (gminnego), płatnym z budżetu tego samorządu. Położne wykonywują swoje obowiązki wg wskazówek kierownika Okręgowego Ośrodka Zdrowia i pod nadzorem Lekarza Powiatowego.

Do obowiązków położnej gminnej należy:

1. udzielanie pomocy położniczej pracownikom samorządowym, osobom ubezpieczonym, funkcjonariuszom państwowym i innym, zgodnie z zawartymi umowami, oraz ludności, nie posiadającej środków materialnych — bezpłatnie.
2. Wykonywanie na zlecenie kierownika Ośrodka Zdrowia prac, wchodzących w zakres działania Ośrodka Zdrowia w dziedzinie opieki nad matką i dzieckiem. W szczególności położna:
  - a) prowadzi rejestrację kobiet ciężarnych i noworodków z uwzględnieniem urodzeń żywych i martwych,
  - b) wykonywa szczepienia ochronne niemowląt,
  - c) organizuje pogadanki dla ciężarnych i matek,
  - d) kieruje akcją dożywiania niemowląt w okręgach w których nie ma pielęgniarki,
  - e) wydaje zaświadczenia o ciąży i w wypadku przyjęcia porodu — o urodzeniu dziecka. Zaświadczenia takie mogą lekarze przyjmować za podstawę do wystawienia własnych świadectw, uprawniających do ubiegania się o pomoc ze strony państwa i samorządu, udzielana kobietom ciężarnym i niemowlętom (wyprawki, dożywianie).

3. Zgłasza do aktów Urzędu Stanu Cywilnego urodzenie dziecka, jeśli nie ma ojca.

Dla umożliwienia samorządowi powiatowemu realizacji tych zadań, Ministerstwo Zdrowia udziela dotacji na uzupełnienie wynagrodzenia położnych gminnych w wysokości 3.000 zł miesięcznie dla jednej położnej.

Powiatowy Związek Samorządowy, za pośrednictwem zainteresowanej gminy, winien dostarczyć położnej lokalu, światła i opału oraz środków lokomocji.

W razie braku kredytów w budżetach gminnych, przewidzianych na uposażenie położnej gminnej, należy wystąpić o uchwalenie dodatkowych kredytów.

Poza tym położnym nowoprzybyłym na teren Województwa Szczecińskiego, przysługuje po podpisaniu zobowiązania 3 letniej pracy na terenie tut. Województwa, w miejscu wskazanym przez Wojewódzki Wydział Zdrowia, jednorazowy dodatek osiedleńczy w wysokości 30.000,— zł.

Położnym gminnym Wojewódzki Wydział Zdrowia wypożyczy ponadto wyposażoną w narzędzia torbę położniczą.

Odpisy umów z położnymi gminnymi należy przelać do Wojewódzkiego Wydziału Zdrowia.

Równocześnie Urząd Wojewódzki poleca Lekarzom Powiatowym zajęcie się jak najszerszą propagandą sprawy osiedlania się położnych w poszczególnych gminach. Do akcji propagandowej należy wciągnąć partie polityczne i organizacje społeczne. Zrozumienie przez

społeczeństwo doniosłości akcji osiedlania się położnych w gminach wiejskich, przyczyni się w pierwszym rzędzie do walki ze śmiertelnością noworodków i wykonania planu populacyjnego na terenie Ziemi Odzyskanych.

Za Wojewodę
Naczelnik Wydziału Zdrowia
(—) Dr J. Dorożyński

— o —

Poz. 31

Szczecin, dnia 9 lutego 1948 r.

ZARZĄDZENIE

Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Szczecinie.

Na zasadzie art. 37 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 16 poz. 62), w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa, zarządzam ogłoszenie terminu posiedzenia Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Szczecinie,

NA DZIEŃ 15 MARCA 1948 r. GODZ. 10.

w gmachu Zarządu Miejskiego w Szczecinie, Plac Niezłomnych — prawa strona, III piętro, pokój nr 97, celem rozpatrzenia zarzutów, odnośnie upaństwowienia przedsiębiorstw:

1. Ruegwag A. G. Fleisch u. Konserwenfabrik Rügewalde, Derłów, ul. Żeromskiego nr 25, Fabryka Konserw Mięsnych.
  2. Neudammer Hutfabrik A. G. Debno, — Fabryka Kapeluszy.
  3. Hugo Stinnes G.m. b. H. Berlin, Szczecin w porcie — skład naftowy — Szczecin, ul. Bolesława Krzywoustego nr 30 — stacja benzynowa — i Szczecin, Plac Mariacki nr 5 — stacja benzynowa — co do których to, właściciele przedsiębiorstw nie ustanowili pełnomocników, mających siedzibę w Kraju, o czym zawiadamiam:
- ad 1. Wydział Aprowizacji Urzędu Wojewódzkiego w Szczecinie, Wydział Przemysłowy Urzędu Wojewódzkiego w Szczecinie, Powiatową Radę Narodową w Sławnie, Radę Związków Zawodowych w Derłowie, Zarząd Miejski w Derłowie.
- ad 2. Centralny Zarząd Przemysłu Włókienniczego w Łodzi, Powiatową Radę Narodową w Dębnie, Radę Związków Zawodowych w Dębnie.
- ad 3. Wydział Przemysłowy Urzędu Wojewódzkiego w Szczecinie, Miejską Radę Narodową w Szczecinie, Okręgową Komisję Związków Zawodowych w Szczecinie, Centralę Przemysłu Naftowego w Szczecinie.

Przewodniczący Wojewódzkiej Komisji

(—) Dr Aleksander Ostrowski

Poz. 32

INSTRUKCJA MINISTRA SKARBU

z dnia 8 listopada 1947 r.

dla władz i urzędów państwowych
w sprawie opłat skarbowych od podań i świadectw,
wydana w związku z art. 7 pkt. 1) dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 107).

(Przedruk z Dz. Urz. Ministerstwa Skarbu Nr 45, poz. 355, z dnia 14 listopada 1947 r.)

§ 1. Opłata skarbową należną w myśl pozycji 1 i 2 Cz. 1 Tabeli opłat skarbowych od podań, protokółów zastępujących podania, załączników oraz świadectw ma być uiszczona znaczkami skarbowymi z wyjątkiem tych świadectw, od których opłata przekracza 2.000 zł. Opłatę skarbową od tych świadectw uiszcza się gotówką w kasie urzędu skarbowego.

§ 2. 1. Celem uiszczenia opłaty od podania lub protokołu zastępującego podanie strona powinna nakleić znaczki skarbowe w miarę możliwości na przedniej stronie pisma. Wartość tych znaczków ma się równać sumie opłat przypadających od podania i załączników.

2. Wysokość opłat należy obliczyć na podstawie pozycji 1 Cz. 1 Tabeli opłat skarbowych z uwzględnieniem przepisów dodatkowych Nr 1—4 Cz. II Tabeli opłat skarbowych, zwolnień przewidzianych w przepisach dodatkowych do poz. 1 Cz. II Tabeli oraz rozporządzeń Ministra Skarbu wydanych w wykonaniu upoważnienia zawartego w art. 2 ust. 2 dekretu o opłacie skarbowej.

§ 3. Znaczki skarbowe na podaniu nie powinny być kasowane prywatnie (art. 7 pkt. 1 dekretu). Jeżeli jednak strona skasowała znaczek umieszczony na podaniu nie należy żądać powtórnego uiszczenia należnej opłaty.

2. W razie podejrzenia, że znaczek jest podrobiony, przerobiony lub nosi ślady poprzedniego kasowania, należy przesłać pismo ze znaczkiem Państwowej Wytwórni Papierów Wartościowych w Łodzi, ul. Dowborczyków 18 do ekspertyzy. Wynik ekspertyzy zadecyduje o dalszym postępowaniu.

§ 4. 1 Urzędnik biura podawczego przyjmujący podanie, po stwierdzeniu, że podanie to podlega opłacie skarbowej, wzywa składającego podanie do dostarczenia znaczków skarbowych odpowiedniej wartości. Dostarczone znaczki po stwierdzeniu, że nie były uprzednio użyte, odklejone, podrobione ani przerobione, należy nakleić w miarę możliwości na przedniej stronie pisma.

2. Naklejone znaczki skarbowe urzędnik biura podawczego kasuje przez przekreślenie ich bądź atramentem na krzyż w ten sposób, aby kreski znajdowały się częściowo na papierze poza znaczkiem, bądź też w sposób mechaniczny pieczęcią lub kasownikiem tak, aby część pieczęci lub kasownika znajdowała się na papierze poza znaczkami.

§ 5. Powtórnego skasowania znaczków dokonuje urzędnik załatwiający podanie przez umieszczenie atramentem na każdym znaczku daty załatwienia podania w ten sposób, ażeby część daty przechodziła na znaczek sąsiedni lub na papier.

§ 6. Załatwienie podania może nastąpić dopiero po

uiszczeniu należnej opłaty skarbowej, chyba, że na podstawie przepisów dodatkowych (Cz. II Tabeli opłat skarbowych) oraz rozporządzeń Ministra Skarbu wydanych w wykonaniu upoważnienia zawartego w art. 2 ust. 2 dekretu o opłacie skarbowej podanie to jest wolne od opłaty bądź nie podlega opłacie skarbowej, albo zachodzą wyjątkowe okoliczności (§ 7) uzasadniające konieczność załatwienia podania pomimo braku opłaty skarbowej. Podstawę prawną zwolnienia należy podać na podaniu w formie „Zwolniono w myśl poz. . . . Przepisów dodatkowych (Cz. II Tabeli opłat skarbowych). Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 107.

§ 7. Załatwienie podania pomimo braku należnej opłaty skarbowej może nastąpić tylko w przypadkach następujących (art. 7 pkt 1 dekretu w związku z art. 165 ust. 4 dekretu o postępowaniu podatkowym):

- 1) jeżeli za niezwłocznym załatwieniem przemawiają względy publiczne lub wzgląd na poważny interes strony,
- 2) jeżeli wniesienie podania stanowi czynność, dla której jest ustanowiony termin,
- 3) jeżeli osoba zamieszkała za granicą wniosła podanie bez pośrednictwa konsula polskiego.

§ 8. Jeżeli wniesiono podanie za pośrednictwem poczty lub innego organu doręczającego lub drogą telefoniczną — bez uiszczenia należnej opłaty skarbowej lub w kwocie niższej, urzędnik biura podawczego umieszcza na tym piśmie adnotację „Opłaty skarbowej nie uiszczono“ lub „Opłatę skarbową uiszczono tylko w kwocie . . . . zł“ i zaopatruje ją datą i podpisem.

§ 9. Urzędnik mający załatwić takie podanie po ustaleniu, że od złożonego podania i załączników należy się opłata skarbową, której nie uiszczono lub uiszczono w kwocie za niskiej oraz, że nie zachodzą przypadki wymienione w § 7 — zwraca kancelarii, podanie z adnotacją „Kancelaria wezwie . . . do uiszczenia opłaty skarbowej w kwocie . . . zł na wzorze Nr 1“.

§ 10. Kancelaria sporządza wezwanie na druku w formie karty pocztowej (wzór Nr 1) i wysyła je jako zwykłą przesyłkę pocztową bez dowodu doręczenia i bez uiszczenia opłaty pocztowej znaczkami urzędowymi, a na podaniu umieszcza pod poleceniem uwagę „Wysłano dnia . . . .“ i skałda je do terminarza. Jeżeli po upływie dwóch tygodni od dnia wysłania wezwania strona nie uiszcza żądanej opłaty, należy podanie złożyć do akt.

§ 11. W przypadkach wymienionych w § 7 pkt 1) i 2) urzędnik załatwiający podanie uzasadnia na podaniu konieczność załatwienia oraz umieszcza adnotację: „Kancelaria wezwie . . . do uiszczenia opłaty skarbowej . . . zł na wzorze Nr 2“.

§ 12. 1. Kancelaria sporządza wezwanie w dwóch egzemplarzach na druku w formie karty pocztowej (wzór Nr 2), wciąga wezwanie do zapisku (wzór Nr 3) i doręcza stronie jeden z tych egzemplarzy za dowodem doręczenia. W przypadku doręczenia wezwania za pośrednictwem poczty należy wysłać wezwanie jako przesyłkę poleconą za zwrotnym poświadczeniem odbioru bez uiszczenia opłaty pocztowej znaczkami urzędowymi. Po wysłaniu wezwania kancelaria umieszcza na podaniu poróżżej adnotacji (§ 11) uwagę: „wysłano dnia . . . . poz. bież. zapisku . . . .“, zaopatruje w podpis i zwraca je urzędnikowi załatwiającemu sprawę;

taką samą adnotację umieszcza na drugim egzemplarzu wezwania oraz w zapisku w rubryce 4 umieszcza datę wysłania wezwania na kwotę.

2. Drugie egzemplarze wezwań wzoru Nr 2 kancelaria przechowuje w terminarzu (§ 10). Nadchodzące dowody doręczenia należy dołączyć do odnośnych wezwań.

3. Jeżeli strona po upływie dwóch tygodni od doręczenia wezwania nie dostarczyła żądanych znaczków skarbowych, kancelaria umieszcza na drugim egzemplarzu wezwania przechowywanym u siebie uwagę: „opłaty do dnia . . . . nie — uiszczono — w całości — tylko . . . zł“ zaopatruje tę uwagę w podpis i po wypełnieniu rubr. 6 zapisku przesyła do przymusowego ściągnięcia opłaty przez właściwy urząd skarbowy.

4. Zapisek wzór Nr 3 zakłada się na każdy rok kalendarzowy.

§ 13. W przypadku załatwienia podania, pomimo nieuiszczenia należnej opłaty skarbowej, z przyczyny wymienionej w § 7 pkt 3) — odpowiedź na podanie należy przesać temu Konsulatowi R. P., w którego okręgu strona ma zamieszkanie lub siedzibę i podać wysokość należnych opłat. Konsulat doręcza odpowiedź stronie, pobierając równocześnie należne opłaty.

§ 14. 1. Po dostarczeniu znaczków skarbowych na skutek wezwania z § 10 kancelaria postępuje w sposób wskazany w § 4, po czym przekazuje podanie urzędnikowi, właściwemu do załatwienia.

2. W przypadkach dostarczania znaczków skarbowych na skutek wezwania z § 12, kancelaria nakleja znaczki na drugim egzemplarzu wezwania, kasuje znaczki, w sposób określony w § 4, umieszcza na znaczkach datę skasowania i równocześnie odnotowuje w rubr. 5 w zapisku datę złożenia znaczków skarbowych.

§ 15. 1. Jeżeli, w wyniku załatwienia podania, strona ma otrzymać świadectwo urzędowe podlegające opłacie skarbowej, opłata skarbową ma być uiszczona przed wręczeniem tego świadectwa. Obliczenia wysokości przypadającej opłaty należy dokonać na podstawie poz. 2 Cz. 1 Tabela opłat skarbowych oraz Przepisów dodatkowych Nr 10 i 12 Cz. II Tabeli opłat skarbowych, o ile świadectwo to nie jest wolne od opłaty na podstawie Nr 11, 13 i 14 przepisów dodatkowych lub rozporządzeń Ministra Skarbu wydanych w wykonaniu upoważnienia zawartego w art. 2 ust. 2 dekretu o opłacie skarbowej.

2. Uiszczenie opłaty następuje w przypadku: a) gdy opłata nie przekracza 2.000 zł — przez naklejenie znaczków na świadectwie i skasowanie ich pieczęcią urzędową urzędu wydającego świadectwo w sposób wskazany w § 4 ust. 2, b) gdy przekracza kwotę powyższą — przez uiszczenie opłaty w gotówce w kasie właściwego urzędu skarbowego. Urzędnik wydający świadectwo poświadczając uiszczenie opłaty w znaczkach skarbowych na dotyczącym akcie, w przypadku zaś uiszczenia opłaty gotówką umieszcza adnotację na świadectwie zaś kwit kasowy dołącza do aktu. W razie zwolnienia świadectwa od opłaty należy tak w akcie, jak i w świadectwie podać podstawę prawną zwolnienia w formie: „Zwolniono od opłaty skarbowej w myśl poz. . . . lit. . . . Przepisów dodatkowych (Cz. II Tabeli opłat skarbowych). (Dz. U. R. P. Nr 27 poz. 107 z 1947 r.

Minister Skarbu
(—) K. Dąbrowski

Załącznik do Instrukcji

WZÓR NR 1

Z wykładem

(strona pierwsza)

.....
(nazwa urzędu wysyłającego)Ob. ....
.....
.....

(miejscowość)

ul. ....

poczta .....

Sprawa urzędowa
Opłatę pocztową uiszcza adresat.
(Format kartki pocztowej).

(strona druga)

....., dnia ..... 194..... r.

Nr .....

(przy wnoszeniu opłaty należy przedstawić
niniejsze wezwanie lub powołać się na po-
wyższy numer).Na podaniu z dnia ..... 194..... r. w przedmiocie .....
brak opłaty skarbowej w kwocie ..... zł.Znaczkami skarbowymi powyższej wartości należy złożyć w terminie do dwóch tygodni od dnia do-
ręczenia niniejszego wezwania w podanym niżej urzędzie, w przeciwnym razie podanie nie będzie
załatwione (art. 165 ust. 1 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym Dz. U. R. P.
Nr 27, poz. 174 w związku z art. 7 pkt. 1 dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o opłacie skarbowej Dz. U.
R. P. Nr 27, poz. 107)......
podpis .....

(nazwa urzędu)

Załącznik do Instrukcji

WZÓR NR 2

Polecana

za zwrotnym poświadczeniem odbioru

(strona pierwsza wezwania)

.....
(Nazwa urzędu wysyłającego)Ob. ....
.....
.....

(miejscowość)

ul. ....

poczta .....

Sprawa urzędowa
Opłatę pocztową uiszcza adresat.
(Format kartki pocztowej)

(strona druga wezwania)

....., dnia ..... 194..... r.

Nr .....

(przy wnoszeniu opłaty należy przedstawić
niniejsze wezwanie lub powołać się na po-
wyższy numer).Na podaniu z dnia ..... 194..... r. w przedmiocie .....
brak opłaty skarbowej w kwocie ..... zł.

Znaczkami skarbowymi powyższej wartości należy złożyć w podanym niżej urzędzie.

W razie niedostarczenia znaczków skarbowych w ciągu dwóch tygodni od dnia doręczenia ni-
niejszego wezwania nie uiszczona opłata skarbową zostanie przymusowo ściągnięta wraz z kosztami
egzekucyjnymi w drodze egzekucji administracyjnej (art. 165 ust. 4 dekretu z dnia 16 maja 1946 r.
o postępowaniu podatkowym Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 174 w związku z art. 7 pkt 1 dekretu z dnia
3 lutego 1947 r. o opłacie skarbowej Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 107)......
podpis .....

(nazwa urzędu)

(strona pierwsza poświadczenia odbioru)

(Datownik
urzędu
gocznego)

ZWROTNE POŚWIADCZENIE ODBIORU

Do .....
(nazwa urzędu wysyłającego)Sprawa służbowa.
(Format kartki pocztowej)

(strona druga poświadczenia odbioru)

Wezwanie ..... z dnia ..... 194... r. do uiszczenia
opłaty skarbowej w kwocie ..... zł należnej od podania z dnia .....
Nr ..... w sprawie ..... otrzymałem.
..... dnia ..... 194... r.
..... podpis .....

Wzór Nr 3

Z A P I S E K
wezwań z § 11 instrukcji w sprawie opłat skarbowych
od podań i świadectw

Nr. bież.	Nr sprawy	Imię i nazwisko osoby wezwanej do uiszczenia opłaty skarbowej	Data wysłania wezwania na kwotę	Data złożenia znaczków skarbowych oraz ich wartość	Data wysłania wzoru Nr 2 do egzekucji oraz kwota egzekwowanej należności	Uwagi
1	2	3	4	5	6	7

Poz. 33

OKÓLNIAK MINISTRA SKARBU

z dnia 12 stycznia 1948 r.

w sprawie opłaty skarbowej od przedsięwzięć
rozrywkowych(Przedruk z Dz. Urz. Min. Sk. Nr 4, poz. 15, z dnia
19 stycznia 1948 r.)

Nawiązując do okólnika Nr 212 z dnia 23 czerwca 1947 r. Nr D. V. 3714/4/47 w sprawie powyższej — Ministerstwo Skarbu wyjaśnia dodatkowo, że *dorywcze* przedsięwzięcia rozrywkowe, urządzone *nie w lokalach* oraz przedstawienia teatralne, organizowane dorywczo nawet w lokalach — wymagają w myśl § 1 rozporządzenia Min. Spr. Wewn. z dnia 28 grudnia 1933 r. o wykonaniu prawa o publicznych przedsięwzięciach rozrywkowych (Dz. U. R. P. Nr 103, poz. 801) zezwolenia powia-

towej władzy administracji ogólnej — a przeto od podań o zezwolenie na ich urządzenie należałoby, analogicznie do podań o zezwolenie na urządzenie przedsięwzięć rozrywkowych ze stałą siedzibą lub wędrownych i objazdowych (ust. 2 okólnika Nr 212) pobierać opłatę skarbową według poz. 1 lit. c Tabeli opłat skarbowych (załącznik do dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o opłacie skarbowej Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 107) w wysokości 500 zł.

Zarazem Ministerstwo Skarbu ze względów słuszności gospodarczej zezwala, aby do czasu wydania rozporządzenia w sprawie wykonania dekretu z dnia 3 lutego 1937 r. o opłacie skarbowej pobierano od powyższych podań opłatę skarbową według poz. 1 lit. a Tabeli opłat skarbowych w kwocie 50 zł, a niedobraną różnicę opłaty w kwocie 450 zł, umarza na podstawie art. 35 ust. 1 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173).

Opłata skarbową od zezwoleń na urządzenie tych

dorywczych rozrywek wynosi również 50 zł, a to w myśli poz. 2 lit. b Tabeli opłat skarbowych, gdyż nie jest to zezwolenie na stałe prowadzenie przedsiębiorstwa, wymagającego koncesji (zezwoleń), a więc opłata skarbowa, przewidziana w poz. 2 lit j pkt 9 nie może być tu pobierana.

Wolne więc od obowiązku uzyskiwania zezwolenia władzy administracji ogólnej są jedynie *dorywcze* przedsięwzięcia rozrywkowe *w lokalach* z wyjątkiem przedstawień teatralnych; ustęp 3 okólnika Nr 212 dotyczy tedy tylko przedsięwzięć dorywczych w lokalach z wyłączeniem przedstawień teatralnych oraz przedsięwzięć wędrownych, na prowadzenie których uzyskano już zezwolenie.

Równocześnie Ministrestwo Skarbu wyjaśnia, że w 8-mym wierszu ustępu 1 wspomnianego powyżej okólnika, powinien być umieszczony dwukropek po wyrazie „publiczne“, zaś po wyrazach „produkcje słowne“ został opuszczony wyraz „muzyczne“ co niniejszym prosi się.

Podsekretarz Stanu: T. Dietrich.

(Znak Min. Sk. D. V. 8538/4/47).

— o —

Poz. 34

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 13 stycznia 1948 r.

w sprawie opłaty skarbowej od podań i świadectw
w zakresie prawa przemysłowego

(Przedruk z Dz. Urz. Min. Sk. Nr 3, poz. 11, z dnia
15 stycznia 1948 r.)

Celem wyjaśnienia wątpliwości i usunięcia dowolności w pobieraniu opłaty skarbowej od zgłoszeń o rozpoczęciu prowadzenia przemysłu ze stałą siedzibą, a nie należącego do przemysłów koncesjonowanych, lub przemysłu rzemieślniczego niekoncesjonowanego, oraz od podań o koncesje i licencje, jak również od wydawanych na skutek tych zgłoszeń i podań przez władze przemysłowe potwierdzeń odbioru zgłoszenia, względnie kart rzemieślniczych, koncesji i licencji (art. 7, 8, 45, 46, 135, 136, 144 i 147 prawa przemysłowego z dnia 7 czerwca 1927 r. Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 350 z uwzględnieniem zmian z dnia 8 sierpnia 1938 r. Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 463) Ministrestwo Skarbu wyjaśnia przede wszystkim, że zgłoszenie prowadzenia przedsiębiorstwa nie wymagającego koncesji w dopełnieniu ustawowego obowiązku — nie jest podaniem w rozumieniu poz. 1 Tabeli opłat skarbowych (załącznik do

dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o opłacie skarbowej Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 107), a przeto zgłoszenie rozpoczęcia prowadzenia przemysłu ze stałą siedzibą, nienależącego do przemysłów koncesjonowanych lub przemysłu rzemieślniczego niekoncesjonowanego — nie podlega opłacie skarbowej.

Natomiast potwierdzenie odbioru zgłoszeń na prowadzenie obu tych rodzajów przemysłu podlega opłacie skarbowej w wysokości 1000 zł, przewidzianej w poz. 2, lit. k Tabeli opłat skarbowych od potwierdzeń zgłoszenia na prowadzenie przedsiębiorstwa nie wymagającego koncesji; zezwolenie na prowadzenie tych przedsiębiorstw tj. przemysłu wolnego lub przemysłu rzemieślniczego nie jest ustawą wymagane, ale prowadzić je można dopiero *po uzyskaniu potwierdzenia zgłoszenia o rozpoczęciu ich prowadzenia i właśnie to potwierdzenie zgłoszenia*, — wydawane odnośnie rzemiosła w formie *karty* rzemieślniczej — jest przedmiotem opłaty skarbowej.

Takiej samej opłacie skarbowej podlega karta rzemieślnicza wydana na skutek ponownego zgłoszenia rozpoczęcia prowadzenia przemysłu rzemieślniczego niekoncesjonowanego przez rzemieślnika, który zaniechał lub zrzekł się uprawnienia przemysłowego i zwrócił posiadaną kartę rzemieślniczą; w przypadkach jednak, gdy chodzi tylko o wymianę karty rzemieślniczej na skutek zmiany w osobie zastępcy lub miejsca wykonywania rzemiosła — należy pobrać zarówno tak od podania o dokonanie powyższych zmian, jak i od wydanej na to podanie karty po 50 zł opłaty skarbowej w myśl poz. 1, lit. a poz. 2, lit. b Tabeli opłat skarbowych, gdyż nie jest to zgłoszenie rozpoczęcia prowadzenia przemysłu, a wydana karta nie nadaje patentowi żadnego nawego uprawnienia przemysłowego, lecz jedynie stwierdza obecny stan faktyczny uprawnienia posiadanego.

Odnośnie opłaty skarbowej od podań o zezwolenie na prowadzenie przemysłów koncesjonowanych (art. 8 prawa przem.) lub przemysłu określonego (art. 45 i 46 prawa przem.) oraz od koncesji i licencji, wydawanych na skutek tych podań — Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że pod względem opłaty skarbowej oba te rodzaje przemysłu należy traktować jednakowo, tj. pobierać od podań po 500 zł w myśl poz. 1, lit. c, a od koncesji lub licencji po 1500 zł zgodnie z poz. 2, lit. j pkt. 9 Tabeli opłat skarbowych; przedsiębiorstwo bowiem jest prowadzone na stałe w rozumieniu poz. 2, lit. j, Tabeli opłat skarbowych, jeżeli zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa nie ogranicza się do wykonania jednej lub pewnej ściśle oznaczonej ilości czynności zarobkowych.

Udzielenie tedy licencji na prowadzenie przemysłu określonego na przeciąg jednego roku — jest zezwoleniem (koncesją) na stałe prowadzenie przedsiębiorstwa wymagającego koncesji.

Dyrektor Departamentu: S. Kołakowski.

(Znak Min. Sk. D. V. 12004/4/47).

Dział nieurzędowy :

Cieśla Zbigniew zamieszkały w Łobezie unieważnia zagubioną kartę RKU Nisko. (260)

Krawczyński Jan, zam. Szczecin, Mazurska 19 m. 21 unieważnia kartę rejestracyjną, wystawioną przez RKU Włochy k. Warszawy. (282)

Gajowski Jan, zam. w Garnowie, pow. chojeński unieważnia zagubioną kartę rejestracyjną, wystawioną przez RKU Szczecin oraz zwolnienie ze służby w Milicji Obywatelskiej. (283)

Unieważniam zagubioną kartę rejestracyjną RKU Sanok gm. Rymanów na nazwisko Bolanowski Józef. (284)

Unieważniam zagubioną kartę rejestracyjną, wydaną przez RKU Kraków na nazwisko Suka Tomasz, Szczecin. (285)

Unieważniam zagubioną kartę rejestracyjną i kartę zameldowania, wydaną przez Zarząd Miejski w Dębnie na nazwisko Czuchnicki Adam. (286)

Wacker Michał, Szczecin, Łucznicza 10, urodz. 27. 7. 1927 r. unieważnia kartę rejestracyjną, wystawioną przez RKU Szczecin. (287)

Bartosiewicz Jan, zam. Szczecin, Mazurska 29 m. 10 unieważnia zagubioną książeczkę wojskową Nr 06325, wystawioną przez RKU Lublin-miasto. (288)

Grabowski Henryk, Szczecin, ul. Śląska 29, m. 27 unieważnia zagubioną kartę rejestracyjną, wydaną przez RKU Szczecin. (289)

Stankiewicz Stanisław, zam. Szczecin, ul. Wartysława 42, m. 2, unieważnia zagubioną książeczkę wojskową oraz kartę rejestracyjną, wydaną przez RKU Szczecinek. (290)

Dudek Tomasz unieważnia zagubioną kartę rejestracyjną RKU Kutno, legitymację Urzędu Wojewódzkiego oraz inne dokumenty. (291)

Unieważniam zagubione w dniu 15. 2. 48 r. prawo jazdy, dowód osobisty, zaświadczenie stałe, kartę rejestracyjną RKU, dowód wymeldowania, metrykę urodzenia na nazwisko Jerzy Żuchowski, urodzony dnia 24. 12. 1927 r. w Toruniu. (292)

Unieważniam skradzione w Myśliborzu dokumenty: książkę wojskową Nr 0252652, kartę ewakuacyjną z Połtawy na 5 osób, 4 legitymacje na odznaczenia wojenne na nazwisko Turczyński Józef z Krześnicy, pow. Chojna. (293)

Unieważniam zagubioną kartę rejestracyjną Nr 415, wydaną przez RKU Szczecinek na nazwisko Gulbicki Ignacy. (294)

Unieważniam zagubioną kartę rejestracyjną RKU Siedlce na nazwisko Charkiewicz Wacław, Białogard, Świętochowskiego 19. (295)

Unieważniam legitymację PPR 46 r. i zaświadczenie RKU Lębork na nazwisko Karkuzewicz Aleksander, Słupsk. (296)

Rybak Bolesław, Nowogard, Stalina 44 unieważnia zagubioną kartę rejestracyjną, wydaną przez RKU Gryfice. (297)

Więclaw Jan, zam. Stargard, Curii Skłodowskiej 11 unieważnia skradzione prawo jazdy Nr 7925 zarejestrowane w Szczecinie dn. 21. 11. 47 r., wydane przez Starostwo Grodzkie Warszawa-Praga. (298)

Unieważniam zagubione prawo jazdy Nr 3625 Starogród na nazwisko Raczyński Michał. (299)

Unieważniam zagubione zawodowe prawo jazdy, kartę repatriacyjną, kartę RKU Lublin na nazwisko Sokół Stanisław. (300)

Unieważniam zagubioną kartę RKU Szczecin, wydaną na nazwisko Morgownik Henryk. (301)

Unieważniam zagubioną kartę RKU Gdynia Nr 4371/II wydaną na nazwisko Okroj Jan, zam. pow. Bytów, wieś Grzmiąca. (302)

Kalisz Jan, Kołobrzeg, Lubelska 17 unieważnia zagubione dokumenty: kartę rozpoznawczą, kartę RKU, legitymację szewską wszystko wydane Lublin, legitymację Izby Skarbowej Szczecin. (303)

Zgłaszam zagubioną kartę rejestracyjną RKU wydaną Warszawa-Praga na nazwisko Praszczalek Kazimierz. (304)

Unieważniam zagubiony dowód konia Nr ks. 0610, seria A. L. urodzony 1942 r. wałach, na nazwisko Stelmach Jan, gm. Przechlewo, pow. Człuchów. (305)

Unieważniam zagubioną kartę RKU Miechów na nazwisko Kisiel Tadeusz, Zieleń, pow. Miastko. (306)

Składnica Surowców Odpadkowych, Szczecin, Parkowa 6, unieważnia zagubione karty rejestracyjne na ciągnik Lanc-Buldog nr silnika 130147, nr podwozia 130147, nr rejestracyjny H. 71.055 oraz na przyczepę nr rejestr. 70.013, wystawione przez Wojewódzki Wydział Samochodowy w Szczecinie. (307)

Falendysz Szczepan, zam. w Trzebiatowie, pow. Gryfice, unieważnia zagubioną kartę rejestracyjną, wydaną przez RKU Nisko, dowód tożsamości oraz dwa zaświadczenia kolejowe. (308)

Administracja Szczecińskiego Dziennika Wojewódzkiego podaje do wiadomości, że prenumeratę za Dziennik pobiera się w zależności od ceny poszczególnych numerów czasopism. Stała opłata miesięczna czy też kwartalna nie została ustalona.

Wszelkie przeto wpływy na prenumeratę uważane są jako zaliczkowe wpłaty.

Należność za Dzienniki oraz ogłoszenia wpłacać należy na terenie Województwa Szczecińskiego w kasach Urzędów Skarbowych na Dział II § 7 dochodów Min. Ziem Odzyskanych.

Adres Redakcji: Urząd Wojewódzki w Szczecinie, Wały Chrobrego 4, II piętro — Kierownik Oddziału Organizacyjnego — tel. wewn. 385.

Adres Administracji: Urząd Wojewódzki, parter, Wydział Budżetowo-Gospodarczytel. wewn. 391.

Redakcja i Administracja czynne są w dniu powszednie od 8 do 15.

Ogłoszenia od osób prywatnych przyjmuje Administracja tylko takie, które wynikają ze stosunków do władz państwowych i samorządowych względnie instytucji społecznych i użyteczności publicznej.

Opłata za ogłoszenia urzędów państwowych i samorządowych: cała strona 3000 zł, ½ strony 1500 zł. — Cena normalna ogłoszeń: cała strona 5000 zł, ½ strony 3000 zł. — Drobne ogłoszenia w dziale ogłoszeń 10 zł za wyraz. — Najmniejsze w tym dziale ogłoszenie 100 zł. — Cena niniejszego pojedynczego numeru 50 zł.

Państwowe Szczecińskie Zakłady Graficzne